

IKKE MERE REGEL- VANVID

Du kender den nye regel om arbejdstidsregistrering. Det er bare ét eksempel. Hver uge presses danske virksomheder i gennemsnit af tre nye regler, de skal leve op til. Det skal vi have et opgør med. Færre krav, enkle regler, mere automatisk rapportering.

Dansk Industri

di.dk/ikke-mere-regelvanvid

33 Forslag til at lette byrderne for erhvervslivet!

Danske virksomheder presses i stigende grad af bøvl og byrder. I perioden mellem 2017 og 2022 blev det europæiske erhvervsliv pålagt 850 nye forpligtigelser. Og siden 2001 er mængden af regulering i Danmark steget med 63 pct.

Det hæmmer virksomhedernes udvikling og innovation og koster på produktiviteten, omsætningen og i sidste ende dansk økonomi.

Der er behov for, at vi tager livtag med den massive overregulering af erhvervslivet samtidig med at vi nedbringer en stor del af den regeljungle, der omringer os.

Derfor peger DI på tre overordnede politiske løsninger, der skal nedbringe presset:

1. Danmark skal indføre et byrdereduktionsmål på 25 pct.
2. Danmark skal etablere "reality checks" på alle ministerressorter.
3. Giv ministerkredsen for byrdelettelser et stærkere mandat.

For at kickstarte oprydningen har vi fra DI's side identificeret konkrete forslag, der kan hjælpe byrdelettelserne lidt på vej. Selvom de i sig selv langt fra er nok.

Forslagene indeholder konkrete regler, der skal afskaffes, processer der skal digitaliseres, og politiske initiativer, der kan gøre det lettere at drive virksomhed i fremtiden.

Indhold

Byrder på transportområdet	3
Byrder i byggeriet og produktion	4
Byrder på det generelle erhvervspolitiske område	6
Byrder på skatteområdet	7
Byrder ift. rapportering og regnskab	10
Byrder på arbejdsmarkedsområdet	12
Byrder ift. global handel	14
Byrder på fødevarerområdet	15
Byrder fra EU	15

Byrder på transportområdet

Udvid undtagelse fra køre- og hviletid for rutebusser

De nuværende EU-regler om chaufførers køre- og hviletid indeholder en undtagelse for rutebusser, hvis ruten ikke overstiger 50 km. Denne undtagelse betyder, at korte rutebusser ikke behøver at overholde de strenge krav til montering af kontrolapparater og håndtering af data fra både chauffør og bus. Imidlertid er 50 km-grænsen for snæver og begrænser effektiviteten og fleksibiliteten for busoperatører. Samtidig stiller reglerne administrative og økonomiske byrder på busoperatører, der overskrider denne grænse, da de skal investere i og vedligeholde kontroludstyr og håndtere omfattende datalogning.

DI foreslår at udvide undtagelsen fra køre- og hviletidsreglerne for rutebusser til ruter op til 100 km, hvilket svarer til den undtagelse, der i øjeblikket gælder for håndværkere. En sådan ændring vil reducere den administrative byrde for busoperatører, der kører mellemlange ruter, da de vil blive fritaget fra kravene om kontrolapparater og omfattende datahåndtering. Dette vil medføre betydelige økonomiske besparelser, idet busoperatører ikke længere skal investere i og vedligeholde kontroludstyr for ruter mellem 50 og 100 km. Samtidig vil udvidelsen af undtagelsen give busoperatører større fleksibilitet til at tilpasse deres ruter og optimere deres tjenester, hvilket vil forbedre deres evne til at imødekomme passagerernes behov og øge den samlede effektivitet i offentlig transport. Ved at udvide undtagelsen fra køre- og hviletidsreglerne til 100 km kan EU skabe bedre rammevilkår for busoperatører, som både økonomisk og administrativt vil være mere bæredygtige og effektive.

Digitalisér processen for tildeling af godskørselstilladelser

Som lastbilsvirksomhed skal man søge kørselstilladelser til hver enkelte lastbil på papir, sende den retur til styrelsen med posten, og afvente at tilladelsen kommer retur med posten. Derefter skal tilladelsen ud at ligge fysisk i alle lastbiler – hvilket for større virksomheder jo tæller mange lastbiler og dermed også er en opgave, der kræver planlægningstid.

Ved virksomhedsoverdragelse, opkøb mv. skal der udstedes nye tilladelser. Da det ikke kræver ekstra arbejde for Færdselsstyrelsen at udstede de ekstra tilladelser, bør gebyret på tilladelser helt afskaffes, og de vognmænd, der har betalt i 2023-2024, kompenseres. Derudover skal man som virksomhed søge tilladelsen til hver enkelte lastbil fysisk med posten, få den retur og placere den i hvert eneste lastbil.

Desuden hævdede regeringen med finansloven for 2023 gebyret for at udstede godskørselstilladelser til lastbiler. Hidtil havde det været gratis af hensyn til vognmandsbranchens konkurrenceevne. En tilladelse koster 1.500 kr. samt 1.500 kr. pr. bekræftet kopi. Der skal en kopi til hver lastbil, virksomheden ejer. En mindre vognmand med 20 lastbiler skal således betale 30.000 kr. i gebyrer, en større vognmand med 100 biler skal betale 150.000 kr. i gebyrer.

DI foreslår, at man gør ansøgningen om godskørselstilladelser digital, ligesom man har gjort for små varebiler. Med et elektronisk system kan politiet nøjes med at scanne nummerpladen for at se, om alting er, som det skal være

Indfør simple regler for særtransporter

Kørsel med lastbiler og vogntog, der overskrider de almindelige regler om vægt- og dimensioner, reguleres gennem reglerne om særtransport. Ifølge disse regler kræves der tilladelse for transport, der overstiger en bredde på 3,30 m, en højde på 4,10 m, eller en længde på 22 m (dog henholdsvis 16,5 m og 30 m for visse sættevogntog). Selvom en række af disse tilladelser er "standardtilladelser", kræver de stadig ansøgning og godkendelse, hvilket øger de administrative byrder for transportbranchen. Den nuværende proces er tidskrævende og ineffektiv, da virksomheder skal gennem en omfattende ansøgnings- og godkendelsesprocedure, selv for transport, der gentagne gange opfylder de samme standardbetingelser. Dette skaber unødvendige forsinkelser og administrative omkostninger.

DI foreslår, at man i bekendtgørelsen for særtransporter øger mulighederne for tilladelsesfrie særtransporter eller lave en kategori, hvor virksomhederne kan nøjes med at anmelde særtransporterne i stedet for at vente på en tilladelse.

Ændrer regler for vejbenyttelsesafgifter

I Danmark indføres der pr. 1. januar 2025 kilometerbaserede vejafgifter for lastbiler over 12 tons. Afgiften er CO₂-differentieret, så der bl.a. er op til 70% lavere takster for nul-emissionskøretøjer, f.eks. el-lastbiler eller brint-lastbiler. Men lastbiler med CO₂-neutrale brændstoffer som biogas eller biodiesel eller ptx-baserede e-diesel, skal betale samme takst som en almindelig dieseldreven lastbiler. Derfor kan det ikke betale sig for transportvirksomhederne at køre med CO₂-neutrale drivmidler.

DI foreslår at man ændrer Eurovignettedirektivet, så lastbiler der kører med biogas eller biodiesel eller andre CO₂-neutrale drivmidler kan få rabat lige som el- og brintlastbiler.

Byrder i byggeriet og produktion

Enklere kontrol og dokumentation ved udførelse af bærende konstruktioner (DS 1140)

Den byggepolitiske strategi "Vejen til et styrket byggeri i Danmark" (2014) havde til hensigt at forenkle reguleringen på byggeområdet. Konkret blev dette udmøntet i vedtagelsen af at privatisere dele af byggesagsbehandlingen og indførelsen af bygningsreglement 2018 (BR18) samt certificeringsordningerne for brand og statik. Det er typisk de udførende, der dokumenterer og kontrollerer udførelsen af bærende konstruktioner i henhold til DS 1140 "Udførelse af bærende konstruktioner – Almen kontrol".

Dette udgør en udfordring for SMV'er, som ofte ikke har ressourcer til at sætte sig ind i og opbygge et system i henhold til DS 1140 og relevante udførelsesstandarder for de forskellige konstruktioner og

materialer. Som følge heraf undlader nogle virksomheder at give tilbud på sager, der indplaceres i konstruktionsklasse KK2 eller KK3/KK4. Dette begrænser dem til stort set kun at arbejde med enfamiliehuse, rækkehuse og sommerhuse.

Udfas de danske brandtekniske klassifikationer

Af bygningsreglementets vejledninger fremgår det, at de fælleseuropæiske klasser for brandteknisk klassifikation blev introduceret i bygningsreglementet i 1995 med henblik på, at de løbende skulle erstatte de hidtidige danske klasser. Bygningsreglementets præ-accepterede løsninger har dog ikke fulgt med denne udvikling, og henviser derfor stadig til både det europæiske og det danske klassificeringssystem.

Udfordringen er, at de to systemer ikke er helt ens. Overordnet set bygger det europæiske system på test af de enkelte materialer, beklædninger og bygningsdele, hvor det danske system bygger på mere generelle fastlagte klassifikationer af materialer, beklædninger og bygningsdele.

Eksempel på europæisk og dansk klassifikation, som sidestilles i de præ-accepterede løsninger:

- *Beklædning klasse K₁ 10 / B-s1,d0 [klasse 1 beklædning]*

Klassifikationen i den firkantede parentes er den danske klassifikation.

I det europæiske system brandprøves *beklædning klasse K₁ 10 / B-s1,d0* som udgangspunkt på et underlag af spånplade. Hvis beklædningen skal afdække et isoleringsmateriale (densitet mindre end 300 kg/m³), skal beklædningen være brandprøvet på det aktuelle isoleringsmateriale som underlag.

I det danske system er det fastlagt, at f.eks. 9 mm gipskartonplader er *[klasse 1 beklædning]*, vel og mærke uden at der stilles krav til de bagvedliggende materialer.

Det er som brandrådgiver, projekterende og udførende en stor udfordring at arbejde med to forskellige systemer, som begge er gældende, da det er komplicerede systemer, som kan anvendes inden for samme byggeri.

DI Byggeri foreslår, at Social- og Boligstyrelsen i tæt dialog med branchen udfaser henvisningerne til det danske system i de præ-accepterede løsninger. Ved udfasning af det danske system bør de præ-accepterede løsninger dog samtidig ændres, så de bliver mere ensrettede med andre sammenlignelige lande, som typisk ikke stiller krav om f.eks. *beklædning klasse K₁ 10* til beklædninger, men alene et krav til materialet f.eks. *materiale klasse B-s1,d0*.

Harmoniser de danske regler for indrapportering af kemi med EU's fælleseuropæiske regler

Arbejdstilsynet har et anmeldesystem for farlig kemi, hvor virksomheder, der producerer, importerer eller medbringer farlige kemiske stoffer og materialer til Danmark til professionelt brug, skal anmelde produkterne til Produktregistret. Dette gælder, når produktet produceres eller importeres i mængder, der overstiger 100 kg pr. år. Produkterne skal anmeldes med den 100 procent entydige kemiske

sammensætning, og anmeldelsen skal ske senest en måned efter import eller opstart af produktionen. Efter anmeldelsen får man tildelt et såkaldt PR-nummer, som skal angives på produktets emballage og sikkerhedsdatablad.

Systemet har eksisteret siden midt-80'erne, hvor man ønskede et overblik over, hvilke farlige kemikalier der fandtes i Danmark. Det dækkede dog kun farlige kemiske produkter til erhvervsmæssig brug og ikke forbrugerprodukter eller såkaldte artikler. Problemet er, at dataene er meget usikre og stort set ikke bliver brugt. Generelt er dataene så usikre, at de ikke kan bruges til at sige noget om udbredelsen af farlige kemikalier i Danmark eller udviklingen over tid.

Selvom byrden for virksomhederne blev mindre for 10 år siden med indførelsen af et digitalt anmeldesystem, er der stadig ca. 33.000 produkter registreret i Produktregistret. Virksomhederne skal opdatere mængder hvert andet år og opdatere oplysninger, hvis der markedsføres nye produkter eller sker ændringer i sammensætningen.

Kravene om registrering til Produktregistret er blevet overhalet af EU's kemikalielovgivning REACH og CLP, som kræver langt mere detaljerede oplysninger om kemikalier end det danske produktregister. Der er således i dag tale om to forskellige regelsæt: et nationalt og et, der gælder i hele EU. Reglerne om anmeldelse til Produktregistret er nationale regler og skal fortsat følges, selv om der nu også er krav om en Poison Centres Notification (PCN) efter EU's CLP-forordning, bilag VIII. PCN-portalens gør det muligt for virksomhederne at indsende oplysninger til flere EU-landes giftinformationscentre i en samlet indberetning.

Farlige kemiske produkter til erhvervsmæssig brug skal således både anmeldes til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) PCN-portal og til Produktregistret. CLP-forordningen indføres trinvis, og på sigt skal al farlig kemi indberettes til PCN-portalens, uanset mængde og uanset om den er til privat, professionel eller industriel brug.

Der er derfor et behov for at harmonisere de nationale regler med EU-reglerne. Dette vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere effektiv og ensartet indberetning af farlige kemikalier. Ved at afskaffe det nationale anmeldesystem og udelukkende anvende PCN-portalens kan man sikre, at al relevant information om farlige kemikalier indberettes på en ensartet måde i hele EU, hvilket vil forbedre datakvaliteten og anvendeligheden.

Byrder på det generelle erhvervspolitiske område

Undtag SMV'er fra Lov om varsling m.v. i forbindelse med afskedigelser af større omfang

Den nuværende lov om varsling af afskedigelser af større omfang pålægger virksomheder, der forventer afskedigelser af et vist omfang, en række administrative byrder og omkostninger. Disse omfatter blandt andet at følge særligt fastlagte procedurer for information af medarbejdere og det regionale

arbejdsmarkedsråd, at gennemføre forhandlinger med medarbejderne og i visse tilfælde at pålægges forlængede opsigelsesvarsler.

Lovgivningen er implementeret for at undgå eller begrænse de planlagte afskedigelser samt sikre de opsagte medarbejdere de bedst mulige vilkår. Denne lovgivning kan måske bidrage positivt til disse prisværdige formål i nogle situationer, eksempelvis hvor en meget stor arbejdsgiver med de nødvendige økonomiske ressourcer står over for afskedigelse af hundredvis af ansatte.

Udfordringen er, at lovgivningen også omfatter ganske små virksomheder, hvor det reelt er et begrænset antal ansatte, der forventes at blive afskediget (helt ned til afskedigelser af 10 ansatte i virksomheder med ned til 20 ansatte i alt). Reglerne belaster SMV'erne med omkostninger i en situation, hvor de i forvejen er pressede på grund af ordredgang eller andre faktorer, som typisk er uden for virksomhedernes kontrol.

SMV'erne bør undtages fra lovgivningen. Dette kan eksempelvis gøres ved at ændre direktiv og lovgivning, så kun virksomheder med flere end 100 ansatte er omfattet. Alternativt kan tærskelværdierne i forhold til antallet af opsigelser justeres, da der næppe kan være den store samfundsmæssige gevinst ved at informere det regionale arbejdsmarkedsråd, når en virksomhed skal opsiges 10 medarbejdere. Det er usandsynligt, at myndighederne vil iværksætte større tiltag i sådanne tilfælde, modsat situationer hvor meget store virksomheder som eksempelvis Danish Crown lukker et slagteri, eller lufthavnen lukker ned under en pandemi, hvor mange mennesker risikerer at stå uden beskæftigelse i et givent geografisk område.

Ved at undtage SMV'erne fra denne lovgivning eller justere tærskelværdierne vil man kunne reducere de administrative byrder og omkostninger for disse virksomheder, samtidig med at man bevarer de beskyttende elementer af lovgivningen for større virksomheder med større afskedigelsesomfang.

Byrder på skatteområdet

Indfør ensartede regler for skattefri rejsegodtgørelse

Ligningslovens § 9 A medfører en uhensigtsmæssig forskelsbehandling af lønmodtagere afhængigt af, hvor længe de arbejder på et midlertidigt arbejdssted. Lønmodtagere, der arbejder mindre end 12 måneder på eksempelvis en midlertidig byggeplads, kan modtage skattefri rejsegodtgørelse. Hvis arbejdet strækker sig ud over 12 måneder, skal udgifterne imidlertid dækkes af arbejdsgiveren som udlæg efter regning, eller lønmodtageren kan foretage fradrag efter dokumentation, forudsat at arbejdspladsen fortsat anses for midlertidig.

Denne forskelsbehandling skaber et uhensigtsmæssigt incitament for virksomheder til at flytte medarbejdere mellem byggepladser uden faglige begrundelser, blot for at kunne fortsætte med at udbetale skattefri godtgørelse. Dette medfører en unødvendig administrativ byrde for bygge- og anlægsvirksomheder, som bruger betydelig tid på at sikre korrekt beskatning i henhold til reglen.

DI mener, at Folketinget bør overveje en forenkling af ligningslovens § 9 A ved at fjerne 12-månedersreglen. Dette vil sikre, at midlertidige arbejdspladser generelt bliver omfattet af reglen om skattefri rejsegodtgørelse (diæter), uanset varigheden af arbejdsperioden. En sådan ændring vil både reducere den administrative byrde for virksomhederne og sikre en mere retfærdig behandling af lønmodtagere.

Forenkl skattereglerne for medarbejdere med globale arbejdsfunktioner

Medarbejdere med globale arbejdsfunktioner i en koncern, som i udgangspunktet er ansat uden for Danmark, men som arbejder i begrænset omfang i Danmark for den danske del af koncernen, beskattes i Danmark for dette begrænsede arbejde (arbejdsudlejeskatning). Denne ordning pålægger virksomhederne en tung administrativ byrde, da de skal administrere skattebetaling for medarbejdere, selv når de kun arbejder få dage i Danmark.

En yderligere ulempe er, at skattepligt i Danmark – selv for blot en enkelt dags arbejde – udelukker den pågældende person fra at kunne anvende bruttoskatteordningen de efterfølgende 10 år. Dette skaber en betydelig barriere for at tiltrække og fastholde globale talenter i Danmark.

DI foreslår, at Folketinget bør overveje at indføre en bagatelgrænse for, hvornår der skal ske beskatning af medarbejdere med globale arbejdsfunktioner, som arbejder i begrænset omfang i Danmark. Som minimum bør sådant arbejde ikke udelukke de pågældende medarbejdere fra senere at kunne anvende bruttoskatteordningen. En sådan ændring vil reducere den administrative byrde for virksomhederne og gøre Danmark mere attraktivt for internationale medarbejdere.

Afskaf byrdefulde punktafgifter

En række punktafgifter på private husholdninger udgør en betydelig administrativ byrde for virksomheder, samtidig med at disse afgifter ikke genererer nævneværdigt provenu til staten. Eksempler på sådanne afgifter inkluderer kaffeafgiften, isafgiften, afgifterne på lysstofrør, glødepærer og autopærer, tillægsafgiften på mousserende vin, afgiften på engangsservice, manglen på harmonisering af konfekturfafgiften, lystfartøjsforsikringsafgiften, den volumenbaserede emballageafgift samt afgiften på PVC og ftalater.

Disse afgifter bør afskaffes for at lette den administrative byrde for virksomhederne. For konfekturfafgiften foreslås det specifikt at afskaffe den differentierede afgift, således at der fremover kun er én afgiftssats for slik og chokolade, uanset andelen af tilsat sukker. Den nye ensartede afgift bør fastsættes til den nuværende lave sats.

Ved at eliminere disse ineffektive afgifter kan virksomhederne fokusere på deres kerneaktiviteter uden at skulle bruge unødvendige ressourcer på kompleks afgiftsadministration. Dette vil også bidrage til en mere smidig og effektiv beskatningsstruktur.

Justér momsreglerne så virksomhederne ikke skal betale renteudgifter til skat uden at have gæld til skat

Nye regler fra 2022 kan i praksis medføre, at virksomheder pålægges en renteudgift, selvom de ikke har gæld til Skattestyrelsen. Dette sker, når en virksomhed får for meget momsfradrag i én periode og for lidt momsfradrag i en anden (tidligere) periode. Problemet opstår, fordi to efterangivelser, der udligner hinanden for historiske perioder, ikke tillægges samme virkning på skattekontoens (rente)saldo.

Skattestyrelsen vurderer, at fradrag for købsmoms skal tages i den periode, hvor fakturaen er udstedt. Imidlertid medfører denne praksis en række risici og praktiske udfordringer, som mange virksomheder bedst imødegår ved at håndtere moms i forbindelse med godkendelse og bogføring af omkostningen. Formålet med 2022-reglerne var næppe at opkræve renter fra virksomheder, der ønsker at være compliant og følge en procedure for momshåndtering, der minimerer risikoen for fejl.

For at løse disse udfordringer bør momsbekendtgørelsen justeres, så virksomheder får mulighed for at fradrage købsmoms efter bogføringstidspunktet. Dette kan for eksempel ske ved at tilføje et nyt stk. 3 i bekendtgørelsens § 82. Desuden bør der genskabes symmetri på skattekontoens (rente)saldo ved at tilføje et nyt stk. 6 til opkrævningslovens § 12.

Disse justeringer vil sikre, at virksomhederne ikke pålægges urimelige renteudgifter for at følge en praksis, der er mere hensigtsmæssig og mindre risikofyldt. Samtidig vil det fremme en mere retfærdig og effektiv skatteadministration.

Gør skatte- og momslovgivningen forståelig for almindelige mennesker

Skatte- og momslovgivningen er ofte skrevet i et meget kompliceret sprog, og nye paragraffer tilføjes løbende i stedet for at foretage en gennemskrivning af hele regelsættet. Dette skaber kompleksitet og forvirring, især ved implementering af EU-lovgivning eller diverse nationale skatteaftaler. Et eksempel på dette er lovparagrafferne for implementeringen af de nye SMV-regler på momsområdet (L 199), som er nærmest uforståelige for almindelige mennesker. Derudover udarbejdes der ikke systematisk lovbekendtgørelser med de senest vedtagne lovændringer. For eksempel er den seneste lovbekendtgørelse på momsområdet fra 2019.

DI mener, at der bør stilles større krav til både den sproglige udformning af skatte- og momslove samt til sikring af en gennemskrivning af reguleringen, i stedet for alene at lave diverse tillæg til eksisterende lovgivning. Momslovgivningen bør gennemskrives med henblik på at forenkle formuleringer og struktur og inkludere alle lovændringerne i en ny lovbekendtgørelse, så loven bliver mere tilgængelig og forståelig. Skattelovgivningen bør ved slutningen af hver Folketingssamling opdateres med en ny lovbekendtgørelse for hovedlovene, hvor samlingens vedtagne lovforslag indarbejdes. Herved sikres det, at der kun er ét sæt opdateret lovgivning og ikke en lang række forskellige lovændringer af hovedloven. På den måde kan lovgivningen gøres mere brugervenlig og tilgængelig for både virksomheder og almindelige borgere.

Byrder ift. rapportering og regnskab

Forbedr brugeroplevelsen på Skattekontoen

Skattekontoen er præget af en række funktionalitetsproblemer og er generelt udformet med fokus på modregning og skatteinddrivelse, snarere end på hvordan indberetning og afregning foregår hos virksomhederne.

DI's medlemmer oplever følgende, som vi foreslår forbedres:

- Det er udfordrende for virksomheder at følge individuelle transaktioner på Skattekontoen, hvilket skaber forvirring og usikkerhed omkring deres økonomiske status.
- Offentlige myndigheder bruger modregninger af forskellige forhold (nettoficeret), hvilket gør det svært for virksomhederne at forstå og følge modregningerne og de enkelte underliggende poster. For eksempel udbetales den fulde negative moms ikke, hvis skyldig A-skat modregnes, selvom A-skatten endnu ikke er forfalden til betaling.
- Ofte er det ikke den samme medarbejder, der håndterer moms, A-skat/løn og andre forhold, hvilket resulterer i manglende overblik og viden om de samlede økonomiske forhold hos en enkelt medarbejder i virksomheden.
- Forklaringstekster på Skattekontoen er ofte uklare og svære at forstå, hvilket yderligere komplicerer administrationen.
- Rentepåligningen er urimelig, især i forhold til "frivillige" indbetalinger versus en negativ saldo. Der er ingen mulighed for "rentetilskrivning" som ved indbetaling af restskat, og rentepåligninger følger ikke Skattekontoens saldo, men andre særlige regler.
- Betalinger kan kun foretages inden for korte tidsrum. Hvis der indbetales tidligere, returnerer Skattestyrelsen indbetalingen til virksomheden. For eksempel kan betaling af grundskyld ikke foretages, når opgørelsen modtages, men skal indbetales i et specifikt vindue på 5 dage. Virksomheder bør kunne øremærke indbetalinger, så de matcher opkrævninger, og modregninger/nettoafregninger bør kun ske ved systematiske betalingsproblemer, som Skattestyrelsen bør kunne overvåge i realtid.
- Modregningsretten bør ikke være fremadrettet, men skal baseres på historiske afregninger. Dette fører til krydsende betalinger og kompleks administration. Modregning bør kun ske for forfaldne, ikke-betalte fordringer, og virksomheden skal adviseres herom. Modregning bør baseres på historiske afregninger og ikke fremadrettede.

Minimumsimplementér iXBRL-rapportering

CSRD stiller overordnede krav om, at bæredygtighedsrapporterne skal indrapporteres til EU i iXBRL-format, men specificerer ikke krav til detaljeniveauet. I en iXBRL-rapport opmærker virksomheden datapunkter og tekster med et digitalt "tag", der forklarer indholdet. Hvert enkelt data- og tekstelement skal tagges manuelt, kontrolleres og testes op mod EU-databasen samt gennemgås af revisorerne. Dette udgør en stor og tidskrævende arbejdsopgave for både virksomheder og revisorer.

Hvis EU stiller krav om tagging og rapportering på et detaljeret niveau, vil det øge byrderne betragteligt. For eksempel kan opmærkningen i en tabel enten foretages på totalen, såsom "vand/forbrug/m3/total", eller på hvert enkelt land, der er specificeret i tabellen, såsom "vand/forbrug/m3/DK", "vand/forbrug/m3/SE", "vand/forbrug/m3/XX" og "vand/forbrug/m3/total". Tilsvarende kan tekster opmærkes som hele tekststykker eller yderligere opdeles i enkeltord, som for eksempel "steget x%".

DI mener, der bør arbejdes for at holde kravene til rapportering på et absolut minimum. Det bør som minimum gælde de første 3-5 år, hvorefter en udvidelse af kravene kan overvejes. Dette vil give virksomhederne tid til at tilpasse sig de nye rapporteringskrav og sikre en mere håndterbar implementering af iXBRL-rapportering, samtidig med at det sikrer nøjagtighed og konsistens i de rapporterede data.

Afstem de danske krav til eFakturering med EU's krav og definitioner

Den nye bogføringslov indeholder mulighed for at der kan stilles krav om eFakturering af B2B handel mellem danske virksomheder. Bestemmelsen hænger sammen med bestemmelserne for NEM-handel (salg til det offentlige) og tankerne i Min-Virksomhed.

Bogføringsloven giver mulighed for at ERST kan definere de tekniske krav til løsningen, herunder systemkrav, datastrukturer og datapunkter. Dette omfatter eksempelvis længde af datafelter, feltformat, danske specialtegn m.m.

Der er ingen krav om at skabe sammenhæng mellem de danske krav og definitioner og EU-kravene. Såfremt definitionerne ikke er ens, skal virksomheder der har EU-samhandel opfylde forskellige definitioner for forskellige transaktioner, hvilket øger administrationen af it-systemer og infrastruktur samt øver risikoen for fejl.

De danske krav til eFakturering skal afstemmes med EU's krav og definitioner.

Reducér rapporteringskravene i EU's kommende VIDA-forslag (VAT in a Digital Age)

EU arbejder på et forslag om VIDA, som kræver, at virksomheder skal indberette hvert enkelt B2B-salg til andre EU-virksomheder senest 4 dage efter det "taxable event." Den købende virksomhed har 10 dage til at bekræfte købet. Det skal bemærkes, at der ikke er tale om e-fakturering, men om indberetning af fakturatotalen.

Forslaget rejser en række udfordringer. For det første er "taxable event" ikke et entydigt begreb og kan ikke defineres klart, hvilket skaber forvirring omkring, hvornår fristen starter. For det andet skal køberen bekræfte fakturaen for varer, der endnu ikke er modtaget eller kan være beskadiget. Endelig giver de stramme tidsfrister betydelige udfordringer, især for SMV'er, der anvender ekstern administrativ hjælp, og under ferieafholdelse.

Denne nye rapporteringskrav vedrørende momsforhold fjerner ikke andre eksisterende rapporteringskrav. Selvom formålet er at imødegå momssvindel, er det uklart, om og hvordan dette reelt vil virke. Byrderne ved forslaget er endnu ikke beregnet hverken i EU eller i Danmark, men det skønnes, at omkostningerne alene i Danmark vil løbe op i milliardbeløb.

Der bør arbejdes for at reducere rapporteringskravene ved at ændre det "taxable event" til fakturatidspunktet, indarbejde længere rapporteringsfrister og tage særlige hensyn til SMV'ers behov. Dette vil gøre rapporteringen mere håndterbar og mindre byrdefuld for virksomhederne, samtidig med at det ønskede mål om at bekæmpe momssvindel stadig kan opnås.

Byrder på arbejdsmarkedsområdet

Udsted EU-opholdsbevis samtidig til medfølgende familie til international arbejdskraft

Det er i dag først muligt for medfølgende familie udenfor EU/EØS at søge EU-opholdsbevis til en EU-borger, når personen fysisk er i Danmark. Dvs. at rejsen ind i Danmark og de danske systemer bliver unødvendig lang. Indtil da får personen ikke et dansk cpr nummer, kan ikke få dansk bankkonto, kan ikke registre medfølgende børn i skolen, og har ikke ret til at arbejde.

EU-opholdsdokument til medfølgende familie skal udstedes samtidig til hele familien.

Afskaf krav til særskilt arbejdstilladelse til medfølgende familie der arbejder inde for samme virksomhed

Medfølgende ægtefæller skal i dag ansøge om en separat arbejdstilladelse, hvis personen ønsker at arbejde for samme virksomhed/koncern, som det familiemedlem, der danner grundlag for opholdstilladelsen, eller for en virksomhed, som har tæt sammenhæng til denne virksomhed. (dvs. international arbejdskraft udenfor EU/EØS).

Den medfølgende familie skal have lov til at arbejde for samme koncern/virksomhed, uden det kræver en særskilt arbejdstilladelse.

Afskaf "formodningsregel" for international arbejdskraft udenfor EU/EØS

Formodningsreglen gør det muligt for udlændingemyndighederne (SIRI) at give afslag på en ansøgning om arbejdstilladelse, uden at der er bestemte kriterier som grundlag for at antage, at der er tale om omgåelse af reglerne. En formodning om omgåelse af reglerne er fx, at en virksomhed betaler en medarbejder

væsentlig højere løn, end der er 'sædvanligt' for sådan en medarbejder. Problemet er, at den 'høje' løn kan skyldes, at myndighederne vurderer 'sædvanlig løn' op imod lignende medarbejdere, der arbejder et sted i Danmark, hvor lønnen traditionelt er lavere end eks. storbyerne/København.

Formodningsreglen skal afskaffes.

Indfør hurtigere udstedelse af EU-opholdsbevis til international arbejdskraft i EU/EØS

Når en international medarbejder fra EU/EØS indrejser i Danmark, kan det tage flere måneder, før det praktiske er på plads, og før medarbejderen og evt. medfølgende familie kan komme i gang med livet i Danmark.

Myndighederne bør administrere montørreglen mere i overensstemmelse med ordlyden i bekendtgørelsen. Konkret foreslår DI, at der ikke bør være krav om, at et produkt er højteknologisk, og det skal være muligt at indrejse med henblik på at lave efterjusteringer, tilpasninger og eftermontage, også efter at produktet er taget i brug.

Afskaf krav om vidne ved udstedelse af MitID ved indrejse i Danmark

I dag skal danske virksomheder rejse sammen med deres nye internationale medarbejdere, når de kommer til Danmark, samt når de skal 'indrejse' i de danske myndigheder/systemer, herunder have MitID hos borgerservice/International Citizen Service (ICS). Konsekvensen er, at virksomhederne bruger unødvendig meget tid på at rejse til en af de seks ICS'er i Danmark for at være vidne for deres nye medarbejdere (København, Aarhus, Aalborg, Odense, Sønderborg og Esbjerg).

Giv offentligt ansatte, der allerede i dag udsteder cpr. nummer til internationale tilflyttere mulighed for også at vidne for, og udstede, MitID til den internationale medarbejder, ved brug af et MitID erhverv. Hermed behøver virksomhederne ikke rejse med deres nye medarbejdere til en af de seks ICS centre.

Administrér "montørreglen" i overensstemmelse med sin ordlyd

'Montørreglen' som fritagelse til kravet om arbejdstilladelse for arbejdskraft udenfor EU/EØS, forvaltes ikke længere efter ordlyden. Virksomhederne oplever, at de ikke længere kan indrejse eks. montører uden krav om en arbejdstilladelse, hvilket konkret betyder, at de kan blive tvunget til at ansætte en leverandør af et produkt, hvor virksomheden har brug for eksempelvis et eftersyn/opdatering af et produkt/maskine i Danmark.

Myndighederne bør administrere montørreglen mere i overensstemmelse med ordlyden i bekendtgørelsen. Konkret foreslår DI, at der ikke bør være krav om, at et produkt er højteknologisk, og det skal være muligt at indrejse med henblik på at lave efterjusteringer, tilpasninger og eftermontage, også efter at produktet er taget i brug.

Administrér reglen for "Forretningsrejser" som en fritagelse til kravet om arbejdstilladelse

Repræsentanter på forretningsrejse for udenlandske firmer eller selskaber kan ikke længere i samme udstrækning indrejse i Danmark som fritaget for kravet om arbejdstilladelse. Den eksisterende fritagelse for forretningsforbindelser som fritagelse til kravet om arbejdstilladelse for arbejdskraft udenfor EU/EØS, forvaltes indskrænkende af myndighederne. Virksomhederne oplever, at myndighederne vurderer, at en forretningsforbindelse i større udstrækning skal ansættes i Danmark, hvis personen skal på besøg i virksomheden.

Myndighederne bør administrere fritagelsen for arbejdstilladelse for forretningsrejsende, så virksomhederne og de udenlandske firmaer og selskaber oplever, at det er muligt at indrejse forretningsbesøg uden at de skal ansætte dem.

Byrder ift. global handel

Forbedr sagsbehandlingen ved eksportkontrol af forsvarsudstyr

Virksomheder, der eksporterer våben eller militært udstyr fra Danmark, skal søge Justitsministeriet om tilladelse. I denne proces oplever virksomhederne to væsentlige udfordringer: For det første er sagsbehandlingstiden ukendt, og virksomhederne kan i dag ikke følge, hvor langt deres ansøgning er i sagsbehandlingsprocessen, eller hvilken myndighed der aktuelt behandler den. For det andet oplever virksomhederne betydelige forsinkelser, når de skal sende et militærprodukt til en systemintegrator i en anden EU-medlemsstat, som skal videreeksportere til en slutkunde i et tredjeland. Selvom virksomhedens kunde (systemintegratoren) har fået tilladelse til re-eksporten fra sine myndigheder i en EU-medlemsstat, tager det mange måneder for danske myndigheder at udstede en eksporttilladelse til den danske virksomhed. Processen er forbundet med stor usikkerhed, selvom virksomheden i sin ansøgning oplyser, at den anden medlemsstat allerede har givet tilladelse til re-eksporten.

Området for eksport af forsvarsmateriel er aktuelt delt mellem Rigspolitiet og Justitsministeriet.

Der er behov for større gennemsigtighed i sagsbehandlingen, hvilket kan opnås ved at digitalisere ansøgningsprocedurerne, sagsflowet og den efterfølgende udstedelse af tilladelser. DI har allerede fremlagt forslag herom i Regeringens EU- og Regelforum og afventer afklaring heraf. Derudover er der behov for større ensretning af oplysninger på Rigspolitiet og Justitsministeriets hjemmesider samt flere vejledninger og FAQ'er, så retsikkerheden minimeres, og virksomhederne kan få mere klarhed på området. Disse tiltag vil forbedre sagsbehandlingen og reducere den administrative byrde for virksomhederne, samtidig med at de sikrer en mere effektiv og transparent proces.

Ensart praksis for eksport af dual-use produkter i EU's medlemslande

Selvom eksport af dual-use produkter er reguleret af et samlet regelsæt i EU i form af Dual-Use Forordningen, er der stor forskel på, hvordan de forskellige medlemsstater håndterer dette i praksis. Nogle

medlemsstater er langt mere rundhåndede med at give tilladelser end andre, og Danmark befinder sig i den absolut restriktive ende af skalaen. Dette skaber en konkurrencemæssig ulempe for danske virksomheder.

Reglerne for eksport af dual-use produkter er forankret i EU-lovgivning (Dual-Use Forordningen). I Danmark er det Erhvervsstyrelsen, der har til opgave at udstede tilladelser til eksport af dual-use produkter.

Der er behov for større ensartethed blandt EU-medlemslandene i håndteringen af tilladelser til eksport af dual-use produkter. Derudover mangler der bedre vejledning om, hvornår det er påkrævet at bruge slutbrugererklæringer i situationer, hvor man ikke skal ansøge om eksport, fordi modtageren er i en anden EU-medlemsstat. Denne vejledning bør være i overensstemmelse med praksis i andre medlemsstater.

En harmonisering af praksis på tværs af EU-medlemslandene vil sikre en mere fair konkurrencesituation for danske virksomheder og reducere usikkerheden omkring eksporttilladelser. Bedre vejledning vil yderligere støtte virksomhederne i deres overholdelse af reglerne og sikre en mere effektiv og ensartet anvendelse af Dual-Use Forordningen.

Byrder på fødevareområdet

Sænk kontrolgebyret for ordinær kontrol af fødevarevirksomheder eller sænk antallet af kontroller

Den 1. februar 2024 er kontrolgebyrer for ordinær kontrol af fødevarevirksomheder steget fra 283 kr. til 642 kr. pr. påbegyndt kvarter. Dermed bliver betalingerne for den enkelte virksomhed voldsom forøget, og især de små virksomheder bliver hårdt ramt. Detailvirksomheder er fortsat fritaget for gebyr ved ordinær kontrol.

DI mener, at der bør være lige vilkår for alle typer virksomheder – uanset om der er tale om en engros- eller detailvirksomhed. Alternativt bør der reguleres på omfanget af kontrol og tilsyn ved at gøre dem risikobaserede.

Byrder fra EU

Lemp EUDR dokumentering

Skovrydningsforordningen (EUDR) blev offentliggjort i juni 2023, og skal efterleves af de store virksomheder fra 30. december 2025. Forordningens krav vil medføre store administrative byrder for vores medlemsvirksomheder på grund af krav om at viderefordre sporbarhedsoplysninger til næste led i værdikæden og i mange tilfælde helt ud til forhandlerledet. Forordningens krav om udførelse af due diligence og dokumentation herfor bør stoppe ved importør/første virksomhed i EU, der håndterer råvaren, og ikke udføres ved næste leds samhandel indenfor EU's grænser.

Gør det til en dansk prioritet at opdatere EU's produktlovgivning, så de passer sammen med de nye regler under EU's Green Deal

CE-mærkninger er nødvendige for at sætte 80 % af produkter på markedet i EU. Det samme produkt er ofte omfattet af 5-10 forskellige europæiske produktregler. Selvom reglerne er bygget op på samme måde, er der også unødvendige forskelle f.eks. i definitioner og forpligtelser, som gør det unødigt besværligt at foretage CE-mærkningen, som reglerne kræver. Ny lovgivning, der understøtter den grønne og digitale omstilling, stiller krav til hele produktets livscyklus. Det tager den måde, vi laver produktlovgivning i EU ikke højde for, og medfører yderligere fragmentering i de krav, som virksomhederne skal efterleve, for at CE-mærke deres produkter. Information om efterlevelse af reglerne skal være tilgængelig ved kontrol og er en forudsætning for at bringe produkter i omsætning. Det rammeverk, som EU produktlovgivning bygger på (NLF – New Legislative Framework), skal opdateres således, at der tages højde for de udfordringer den grønne og digitale omstilling medfører. Definitioner og forpligtelser skal ensrettes.

DI mener, at Danmark skal arbejde for en opdatering af produktlovgivningen, der tager højde for den grønne og digitale omstilling og som ensretter definitionerne og forpligtelser, så det bliver nemmere for virksomhederne at navigere på tværs af regelsæt.

Opdatér krav om fysisk mærkning og information

EU's produktregler pålægger virksomheder en række informationsforpligtelser, som skal opfyldes gennem fysisk mærkning på produkter eller medfølgende dokumentation. Dette kan inkludere oplysninger som virksomhedens fysiske adresse eller CE-mærket, der bruges til markedskontrol. Derudover skal virksomheder vedlægge brugsanvisninger og eventuelle installationsvejledninger på et sprog, som brugerne forstår. Disse krav varierer afhængigt af den specifikke produktlovgivning, der er relevant.

Disse forpligtelser begrænser virksomhedernes muligheder for at anvende moderne digitale løsninger, såsom QR-koder på produktet eller informationer på deres hjemmeside. Dette medfører også en u hensigtsmæssig miljøbelastning, da det kræver udskrivning og transport af brugsanvisninger mv., især i de tilfælde hvor samme produkt sælges i flere lande og informationerne skal være tilgængelige på flere sprog.

Kravene stammer fra den europæiske produktlovgivning og udgør en udfordring på tværs af de ministerier, der er omfattet af EU's produktlovgivning. Erhvervsstyrelsen spiller en særlig rolle i forhold til at kunne påvirke ændringer fremadrettet, gennem deres ansvar for de generelle principper for, hvordan EU's produktlovgivning er struktureret (New Legislative Framework, NLF).

DI foreslår, for at imødekomme disse udfordringer, at reglerne vedrørende mærkning og opfyldelse af informationsforpligtelser i EU's produktlovgivning opdateres, så de tillader brugen af digitale teknologier. Dette kan ske gennem en revision af NLF, som også bør indeholde fælles krav til et digitalt produktpas. Derudover bør der skabes mulighed for tidligere implementering af digitale løsninger, inspireret af maskinforordningen og forordningen om produkters cyberrobusthed.

Håndter standardiseringsudfordringerne som følge af EU-dom

Udviklingen og godkendelsen af tekniske specifikationer (standarder), der understøtter EU's produktlovgivning, er præget af omfattende og krævende krav. Disse inkluderer blandt andet detaljerede oversigter over, hvilke dele af specifikationerne der relaterer til hvilke lovkrav, samt præcise og daterede henvisninger til andre standarder. Sådanne krav medfører ikke alene betydelige byrder for de involverede parter, men forsinkes også selve godkendelsesprocessen af standarderne. Dette har den konsekvens, at innovative løsninger ikke kan bringes hurtigt til markedet.

Disse krav udspringer af Europa-Kommissionens fortolkning af afgørelser fra EU-Domstolen, som fastslår, at standarder udgør en integreret del af EU's lovgivning. Dette problem er relevant for flere ministerier, der har ansvar for EU-produktlovgivning, hvor standarder anvendes. I Danmark er det Erhvervsstyrelsen, der har det overordnede ansvar for området.

DI påpeger, at standarderne bliver udviklet af frivillige eksperter, primært fra industrien, og i Danmark sker dette gennem Dansk Standard. For at lette byrderne og accelerere godkendelsesprocessen bør Europa-Kommissionen pålægges en mere afbalanceret og proportional tilgang til deres fortolkning af de relevante domme. Dette kan ske gennem samarbejde med Dansk Standard og Erhvervsstyrelsen. Hvis dette ikke er tilstrækkeligt, kan det blive nødvendigt at revidere standardiseringsforordningen (EU 1025/2012) eller indføre ny lovgivning, der præciserer, hvordan standarder skal anvendes i EU's produktlovgivning.

Udbred princippet om 'gensidig anerkendelse' i den offentlige forvaltning

Virksomheder bliver ofte pålagt at dokumentere, at deres produkter opfylder nationale krav, selvom dette ikke er nødvendigt i henhold til EU-retten. For eksempel kan det kræves, at de tester et produkt efter en national standard, selvom det ikke er et krav. Dette problem opstår, fordi mange kompetente myndigheder ikke er bevidste om deres forpligtelse til gensidig anerkendelse, og mange virksomheder er heller ikke klar over, at de har denne rettighed.

Princippet om gensidig anerkendelse indebærer, at et produkt, som lovligt markedsføres i én EU-medlemsstat, også kan sælges i andre medlemsstater uden yderligere prøvning eller certificering. Dette gælder, medmindre den anden medlemsstat konkret vurderer, at produktet udgør en fare og derfor skal forbydes. Gensidig anerkendelse er fundamentalt for det indre marked og sikrer fri bevægelighed for varer ved at reducere handelsbarrierer mellem medlemsstaterne.

Dette problem påvirker cirka 20% af salget af produkter i Europa. Produkter, der ikke er omfattet af EU's harmoniseringslovgivning, er underlagt princippet om gensidig anerkendelse. Dette princip betyder, at et produkt, som lovligt markedsføres i én medlemsstat, også kan sælges i andre medlemsstater, medmindre den anden medlemsstat i en konkret vurdering finder, at produktet udgør en fare og derfor skal forbydes. Dette gælder uanset, om der er mere restriktive nationale regler.

DI mener, at der er et behov for at øge kendskabet til princippet om gensidig anerkendelse og sikre, at medlemsstaterne overholder deres forpligtelser til at anerkende dette princip, når de indfører national lovgivning. Dette kan kræve ændringer i forordningen efter den evaluering af forordninger, der i øjeblikket pågår. Desuden er det nødvendigt at sikre, at kun nationale regler, der er i overensstemmelse med EU-retten, bliver indført. Dette kan kræve en revision af 1535-proceduren vedrørende notifikation af nationale særregler samt en gennemgang af eksisterende særregler.

Gør det til en dansk prioritet at arbejde for bedre samarbejde om fortolkningen af harmoniseringslovgivning samt at styrke SOLVIT

Virksomheder bliver pålagt at efterleve harmoniserede produktkrav på forskellige måder på tværs af medlemsstater. Det kan betyde, at de skal opretholde forskellige produktlinjer til forskellige markeder og/eller skal mærke deres produkter forskelligt. Det er både besværligt og dyrt. For nye innovative produkter kan det betyde, at virksomheder pålægges at opfylde forskellige lovgivninger i forskellige medlemsstater.

Kravene kommer fra de myndigheder, der håndhæver de forskellige regelsæt i de forskellige medlemsstater. De er ikke nødvendigvis enige i deres fortolkninger af de fælles regler. Udfordringen er relevant på tværs af ministerier, der er omfattet af EU-produktlovgivning (og anden lovgivning).

DI mener, at der er behov for bedre samarbejde omkring fortolkning af harmoniseringslovgivning på tværs af medlemsstater, og at behandling af sager og fortolkning kan gå hurtigt og smidigt. Desuden bør Kommissionen sikre udførlig vejledning. Endelig er der behov for at styrke det uformelle europæiske klageorgan, SOLVIT, så sagsbehandlingen går hurtigere, og flere får lyst til at klage, når de oplever forskellige fortolkninger.